

Cal mirar enrere

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 21 de maig de 2026

Duc un temps immersit en un treball que m'ha robat les hores de la nit, quan acostumo a escriure cartes. Per aquest motiu avui intentaré despatxar una part de tot el que porto al pap mal endreçat de manera telegràfica com acostumo a fer en aquestes ocasions.

¿Què passarà amb les pintures de Sixena un temps després que, aprofitant la vigència del mal recordat article 155, la Guàrdia Civil s'endugués a mà armada objectes del Museu episcopal de Lleida tan ben guardats com estaven? Ara no gosaran fer-ho amb la mateixa praxi. Això no obstant, coneixent com funciona la justícia anticatalana, el govern pepero d'Aragó està intentant fer-se amb les ben curades pintures del MNAC sense que li preocupi gens que una bona part poden ser malmeses durant l'extracció i trasllat; els pot més l'anticatalanisme que la conservació d'unes joies culturals que en aquests moments ja se n'haurien anat a can PISTRAUS si no hagués estat perquè l'arquitecte català Josep Gudiol les va salvar de l'abandonament en què les tenien condemnades els mateixos aragonesos, per molts dels quals sento gran afecte pels temps viscuts a Osca. La rancúnia i la ignorància volguda poden fer molt de mal. Us estalviaré les falòrnies de tots conegudes amb què han embolicat tot aquest procés, però em faig i us faig una pregunta: per què precisament ara? Ah! I això no està acabat. Sovint la raó s'imposa.

Per cert, alguns aragonesos de la Franja, tips de certes pressions, han manifestat: "som aragonesos, però parlem català". La nostra llengua, juntament amb l'euskera i el gallec, ha estat utilitzada com a moneda de canvi pel govern espanyol assegurant que està fent, des de no sé quant de temps, gestions perquè sigui declarada oficial a la Unió Europea. Ens ho hem de creure? Què fa el tal Urtasun, ministre de Cultura, amb el dit cas Sixena? Mireu, em semblaria molt bé

que el català fos llengua oficial a la Unió Europea, però m'estimaria més que fos llengua de comunicació a totes les escoles del Principat, País Valencià i les Illes. Al País Valencià i a les Illes governa el PP, però a Catalunya, el PSC, sucursal del PSOE, amb un president que no perd ocasió per parlar en castellà i per fugir a l'estranger quan per aquí van mal dades.

On era no fa gaire el president Illa mentre aquí els mestres i professors es manifestaven i es manifesten per obtenir més recursos per a docents, escoles i instituts? Cap a on mirava quan Educació signava l'acord amb els sindicats minoritaris de l'ensenyament? Resultat: dies de vaga i mobilitzacions convocades pel sindicat majoritari USTEC. No entraré en si estan justificades o responen a una lluita sindical, però el resultat és catastròfic per als estudiants. El mal ve d'aquell maldestre acord, d'una política maldestre.

Estem sense pressupostos. Quins acords diabòlics i amb qui es faran per tal de tirar-los endavant de la manera que sigui? Ja comencem a veure el pa que s'hi dona. Entre altres "exigències", ERC demana que es projecti una línia orbital de ferrocarril entre Vilanova i la Geltrú i Mataró sense passar per Barcelona, línia que ja estava prevista fa més de vint anys, per tant, no és cap novetat: "intel·ligència i iniciativa!". Si els pressupostos es van elaborant d'aquesta manera, potser valdria més que ens quedéssim on som. Som en mans d'una colla d'indocumentats que han perdut el nord i això no hi ha qui ho arregli perquè l'oposició està immersa en la foscor dels temps. A última hora sembla que els d'ERC han acordat donar suport als dits pressupostos. Tindrem línia orbital..., quan? Vint anys més i tots calbs.

No cal que parlem de la situació política a l'Estat espanyol perquè la deriva cap a l'extrema dreta porta el futur cap a un abisme del qual ignoren la profunditat. Catalunya juga en una altra lliga, però no menys fosca.

L'any vinent, eleccions municipals. Preparem-nos a veure inauguracions i primeres pedres amb foto-"maton". L'esperança rau en el fet que entre inauguració i inauguració potser es desencallen temes adormits durant massa temps, si és que amb això es pot arregar cap vot. Cal mirar enrere i veure qui ho ha fet menys malament. Tot un repte.